

човѣшкото сърдце може да забравя жестокоститѣ. Но онова, което никога нѣма да забравя, бѣ разформируването на полка. При всичко, че прѣз тия тежки дни азъ бѣхъ съвършено разстроенъ нравствено и бѣхъ напусналъ ежедневнитѣ си бѣлѣжки по произшествията, но това събитие тѣй дълбоко се врѣза въ паметта ми, щото то ще си остане живо съ всичкитѣ си подробности у менъ до гробъ.

Слѣдъ повторното и окончателно напусчане страната отъ Негово Височество княза Александра, дойде заповѣдъ до командира на 4-й п. Плѣвенский полкъ кап. Мариновъ, да разформирува Струмския полкъ, като изгори и знамето. Почти всички бѣхъ противни на това распорѣждане, но най-послѣ покорихъ се, защото тѣй бѣ рѣшено отъ управлящитѣ. Азъ и капитанъ Антикаровъ*) много мислихме какъ да скриеме нѣкакъ знамето, като кажемъ на часовая да избѣга, тѣй като часовитѣ бѣхъ отъ войницитѣ на Струмския полкъ, които не бѣхъ взели участие въ прѣврата; нѣ не се рѣшихме, защото не бѣхме увѣрени дали часовия ще бѣде съгласенъ.

Удари послѣдния часъ за славния, боевия Струмский полкъ; подобно на ротитѣ отъ 1-й п. Соф. полкъ, който прѣди нѣколко дни той бѣ плѣнилъ и водеше безоръжни къмъ София, тѣй и него доведе Плѣвенския полкъ и го остави на улицата

*) Капитанъ (сега подполковникъ) Антикаровъ, азъ и подпоручикъ Побѣдоносцевъ бѣхме назначени комиссия по ликвидиране дѣлата на Струмския полкъ при разформируването му. Една и половина година по напредъ, азъ бѣхъ сѣщо въ комисията, която формируваше полка. Сѣдбата ми даде печалната честъ да видѣ началото му, геройското му съществуване и да прѣживѣя тѣжката му смъртъ.